

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Panopes et Galenes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ
Γαλένης.ΠΑΝΟΠΕΣ ΕΤ
Galenes,

Iacobo Micyllo interprete.

ΠΑΝΟΠΕ

Εἰδὼν, ὃ Γαλιώνη, χθίς,
οἷα ἰποίησεν ἡ Εἰρίς πα-
ρὰ τὸ δῆλον ἔργον Οἰτι-
ταλία, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐ-
κλήθη ἐς τὸ συμπόσιον; Γα-
λ. ὁ ζωστῆρ μὴν ἔγωγ; ὁ
ῥέ Ποσειδῶν ἐκείνοσέ με, ὃ
Πανόπη, ἀνδρανδρὸν ἐδούτω
φυλάττει τὸ πῆλαγ. τί ἔρ-
ποίησεν ἡ Εἰρίς μὴ παροῦσα;
Πα, ἡ Οἰτις καὶ ὁ Πηλεὺς
ἀπληγῆσθαι ἐς τὸν θάλα-
μον, ἐπὶ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ
τῆς Ποσειδῶν ἡ Πραξιμφοθύ-
τῶ. ἡ Εἰρίς δ' ἐν τούτῳ λα-
θῆναι πάντας (ἰδυνήθη δ' ῥα-
δίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων
δ' ἁποκύντων, ἡ δὲ Ἀπόλλω-
νι λιθεαίοντι, ἡ ταῖς Μούσαις
ἀλόισαις πεσιχόντων τὸν
νῆρ) ἐνέειπεν ἐς τὸ συμπόσι-
ον μῆδ' ἄρ τι παγκρατον, χρυ-
σῶ ὄλον, ὃ Γαλιώνη. ἐπιγέ-
γραπτο δ'. Ἡ λαδὴ λαβέτω.

V Idifline, Galene, he-
ri qualia fecit Eris
ad cœnam in The-
salia, propterea quod non
ipsa vocata fuerat ad con-
uiuium? GAL. Haud con-
uiuata equidem vobiscum
fui, nam me Neptunus
iusserat tranquillum inte-
rea, ^a Panope, seruare pelag-
us. Sed quid fecit Eris, cum
præsens non adesset? PAN.
^b Thetis ac Peleus conces-
serant intro in thalamum,
deducentibus ipsos Amphi-
trite ac Neptuno. Interea
autem Eris, clam cæteris om-
nibus (id quod facile illu-
tum fuit, alijs bibentibus, qui-
busdam autem applauden-
tibus vel Apollini citharam
personanti, vel Musis ore
modulantibus adhibendo a-
nimum) proiecit in conuiu-
ium quoddam admodum pulchrum, atq; aureum, Gale-
ne, totum. Inscriptum autè erat his verbis: Formosa accipias.
Dum

λυκινδὲ μὲν ὃ ἴδω, ὡσπερ ἱξί-
 νιτυδὸν ἕκκ' ἰνθα Ἡρατι καὶ
 Ἀφροδίτῃ καὶ Ἀθλῶα καὶ Ἰκλι
 νοῦτο, καὶ περὶ δὲ ὁ Ἑρμῆς ἀνιλό
 μῃ ὅτι κλέϊαθ' τὰ γυραμ-
 μῆα, αἰ μὲν Νυμφιδὸν ἡμῶς
 ἀπαισιόπῃ ὅμῃ. τί δὲ ἴδῃ
 σοι μὲν, ἰκένωρ παρυσῶρ; αἰ
 δὲ ἀνῆσποιδὸν, ἰκένωρ καὶ αἰ-
 τῆν τὸ μῦθον ἡξίον, καὶ ἡμῶς
 γὰρ ὁ Ζεὺς οὐρανὸν αὐτὸς, καὶ ἄ
 λει χερῶν προχόρησι τὸ πρᾶγ-
 μα. ἀπ' ἰκένωρ, αὐτὸς μὲν ὁ
 κενῶ, φνοι, περὶ τὸ τοῦ, καὶ ἴ
 ἰκένω αὐτὸ δικάσσει ἡξίον. α-
 πῆ: ἴς τῶ ἰδῶ, πρὸ τ' Πριά-
 μῆ πᾶσι δ' αἰ, ὅς οἱ δὲ τὴ σφῆνδ-
 ραι τῶ καλλιόνα, φιλοκαλ' ὅ
 ὄμ, καὶ ἂν ἰκένωρ κένω κα
 κῶς. Γα. τί δὲν αἰ θῶα, ὁ Πανό-
 πη; Πά. τί μῦθον, οἶμα, ἀπία-
 σι πῶς τῶ ἰδῶ. Γα. καὶ τίς ἴ-
 ξῃ μετὰ μικρὸν, ἀπαγέτωρ
 ἡμῶν τῶ κτατῶρ; Πά. ἡδὴ
 ὦ, φημί, ἐκ ἀπῆ κτατῶρ, τ'
 Ἀφροδίτης ἀγωνισομένους, ἂν
 μὴ τὴ πάλιν ὁ σφῆνδρὸς ἀμ-
 βλυῶσθῃ.

Dum igitur voluatur hoc,
 tanquam ex composito iactū
 peruenit eò loci, ubi Iuno
 & Venus & Minerva accūs
 bebant. Deinde ubi Mercu-
 rius sublato illo legit ea qui.
 bus illud inscriptum erat: nos
 quidem Nereides cum silen-
 tio sedebamus: (quid enim as-
 gendam erat illis presentia
 bus?) illa verò inter se con-
 tendebat, ac qualibet suū il-
 lud esse volebat. Et nisi Iu-
 piter se ipsum interposuisset
 etiam ad manus usq; res hæc
 processisset. Verum ille, ipse
 quidē, inquit, non ferā iudici-
 um de hoc (tamen si ille i-
 psum iudicare vellent) sed in
 Idā ad Priami filiū abite, quē
 & discernere nouit quæ nam
 formosior sit, utpote elegan-
 tiæ studiosus & ipse: & non
 facile talis cū sit, iudicauerit
 malē. GAL. Quid igitur
 ad hæc Dea illæ, Panopē?
 PAN. Hodie, arbitror, in Ie-
 dan abeunt. GAL. Et qui
 veniet paulo post qui nobis renūciat eam quæ vicerit? PAN.
 At iam nunc tibi affirmo, quòd nulla alia vincet, veniente in
 certamen Venere, nisi arbiter ipse omnino cæcutiat.

